

HEINRICH BORUTTAU

El nom del professor Boruttau honorava des de 1921 la nostra llista de socis : fou nomenat en ocasió del curs que professà a la nostra Facultat de Medicina. Però era un antic conegut nostre, dels Congressos de Fisiologia, on aportava els seus treballs de tècnica fisiològica, de fisiologia de la respiració, d'electrofisiologia, remarcables sempre per la cura en l'experimentació, l'esperit d'escola, l'exhauriment del tema a tractar. En ell la pesadesa del *Gelehrter* era temperada per una punta de lleugeresa llatina, potser deguda a la seva ascendència materna italiana o a les seves estades a Nàpols, treballant al Laboratori de Biologia marítima.

Deixeble de Verworn, treballà a Göttingen tenaçment. Durant la guerra serví al seu país cercant substitutius a les drogues que el bloqueig no deixava arribar. El seu esperit delicat no resistí les amargors de la postguerra. Malalt ja, vingué a Barcelona. La feina feta entre nosaltres alleujà el seu mal. Retornat a Berlín, treballà en un hospital i encara escrigué dos articles per al gran tractat de tècnica biològica d'Abderhalden. Tornà en 1923, més malalt, a la nostra ciutat. Al seu retorn, de pas per Göttingen, la ciutat on havia estat feliç, la mort, que feia dies el sotjava, el vencé.

Nosaltres recordarem en Heinrich Boruttau l'home de ciència devot del seu treball, al qual ho sacrificà tot: el deixeble fervorós i el mestre abnegat. Que les seves virtuts i els sofriments de la seva vida treballosa siguin la seva glòria en l'eternal repòs!